

signum ipsius α^m , \pm \mp $-$ \mp ; ipsius ϵ^m , \pm , $-$ \mp $+$; ipsius γ^m , \pm $+$ \mp $-$; ipsius δ^m , \pm \mp $-$ \pm ; ipsius m_α , \pm \pm $-$ \mp ; ipsius m_ϵ , \mp \pm $-$; ipsius m_γ , \mp $-$ \pm $+$; ipsius m_δ , \pm \mp $-$ \pm , valentibus superioribus quando α est positivus, inferioribus quando α negativus. Teneatur imprimis haec proprietas: Designante m indicem quemcunque positivum, α^m et γ^m habebunt eadem signa quando α positivus, opposita quando α negativus, similiterque ϵ^m et δ^m contra; m_α et m_γ , vel m_ϵ et m_δ habebunt eadem signa quando α negativus, opposita quando α positivus.

4) In signis art. 32 magnitudo ipsorum α^m etc. concinne ita exhiberi potest, ponendo $\mp h' = k'$, $\pm h'' = k''$, $\mp h''' = k'''$ etc. $\pm h = k$, $\mp h' = k'$, $\pm h'' = k''$ etc. ita ut omnes k' , k'' etc. k , k' etc. sint numeri positivi: $\alpha^m = \pm [k'', k''', k^{iv} \dots k^{m-1}]$; $\epsilon^m = \pm [k'', k''', k^{iv} \dots k^m]$; $\gamma^m = \pm [k', k'', k''', \dots, k^{m-1}]$; $\delta^m = \pm [k', k'', k''', \dots, k^m]$; $m_\alpha = \pm [k, k', k'', \dots, k^{m-1}]$; $m_\epsilon = \pm [k, k', k'', \dots, k^{m-2}]$; $m_\gamma = \pm [k, k', k'', \dots, k^{m-1}]$; $m_\delta = \pm [k, k', k'', \dots, k^{m-2}]$; signa vero ad praecepta modo tradita determinari debent. Secundum has formulas, quarum demonstrationem propter facilitatem omittimus, calculus semper expeditissime absolui poterit.

190. LEMMA. Designantibus m, μ, m', n, ν, n' numeros integros quoscunque, ita tamen ut trium posteriorum nullus sit $= 0$: dico, si $\frac{\mu}{\nu}$ iaceat inter limites $\frac{m}{n}$ et $\frac{m'}{n'}$ exclusivae, atque sit $mn' - nm' = \pm 1$, denominatorem ν fore maiorem quam n et n' .

Dem. Manifesto $\mu nn'$ iacebit inter mn' et nm' , adeoque ab utroque limite minus differet quam limes alter ab altero, i. e. erit $mn' - nm > \mu nn' - mn'$ et $> \mu nn' - nm'$, siue $> n' (\mu n - m)$ et $> n (\mu n' - m')$. Hinc sequitur, quoniam $\mu n - m$ certe non $= 0$ (alioquin enim foret $\frac{\mu}{\nu} = \frac{m}{n}$ contra hyp.), neque $\mu n' - m' = 0$ (ex simili ratione), sed uterque ad minimum $= 1$, fore $\nu > n'$ et $> n$. Q. E. D.

Perspicuum itaque est, ν non posse esse $= 1$, i. e. si fuerit $mn' - nm = \pm 1$, inter fractiones $\frac{m}{n}, \frac{m'}{n'}$ nullum numerum integrum iacere posse. Quare etiam cifra inter ipsas iacere nequit, i. e. fractiones istae signa opposita habere nequeunt.

191. THEOREMA. Si forma reducta $(a, b, -a')$ determinantis D per substitutionem a, ζ, γ, δ transit in reductam $(A, B, -A')$ eiusdem determinantis: iacebit, primo, $\frac{\pm \sqrt{D-b}}{a}$ inter $\frac{a}{\gamma}$ et $\frac{\zeta}{\delta}$ (siquidem neque γ neque $\delta = 0$, i. e. si uterque limes est finitus), accepto signo superiori, quando neuter horum limitum habet signum signo ipsius a oppositum (siue clarius, quando aut uterque idem habet, aut alter idem, alter est $= 0$), inferiori quando neuter habet idem ut a ; secundo $\frac{\pm \sqrt{D+b}}{a'}$ inter $\frac{\gamma}{a}$ et $\frac{\delta}{\zeta}$ (siquidem neque a neque $\zeta = 0$), signo superiori accepto quando limes neuter signum signo ipsius a' (vel a) oppositum habet, inferiori quando neuter habet idem ut a'^*).

*) Manifestum est, alios casus locum habere non posse, quum ex art. praec. propter $a\delta - \zeta\gamma = \pm 1$, limites bini neque signa opposita habere, neque simul $= 0$ esse possint.

Dem. Habentur aequationes $aa\alpha + 2ba\gamma - a'\gamma\gamma = A.... [1]$; $a\epsilon\epsilon + 2b\epsilon\delta - a'\delta\delta = -A'... [2]$. Vnde deducitur

$$\frac{\alpha}{\gamma} = \frac{\pm \sqrt{(D + \frac{aA}{\gamma\gamma})} - b}{a} \dots \dots \dots [3]$$

$$\frac{\epsilon}{\delta} = \frac{\pm \sqrt{(D - \frac{aA'}{\delta\delta})} - b}{a} \dots \dots \dots [4]$$

$$\frac{\gamma}{\alpha} = \frac{\pm \sqrt{(D - \frac{aA'}{\alpha\alpha})} + b}{a'} \dots \dots \dots [5]$$

$$\frac{\delta}{\epsilon} = \frac{\pm \sqrt{(D + \frac{a'A}{\epsilon\epsilon})} + b}{a'} \dots \dots \dots [6].$$

Aequatio 3, 4, 5, 6 reiicienda erit, si γ , δ , α , ϵ resp. = 0. — Sed dubium hic manet, quae signa quantitibus radicalibus tribui debeant; hoc sequenti modo decidemus.

Statim patet in [3] et [4] necessario signa superiora accipi debere, quando neque $\frac{\alpha}{\gamma}$ neque $\frac{\epsilon}{\delta}$ signum habeat signo ipsius a oppositum; quoniam accepto signo inferiori $\frac{a\alpha}{\gamma}$ et $\frac{a\epsilon}{\delta}$ fierent quantitates negatiuae. Quia vero A et A' signa eadem habent, \sqrt{D} cadet inter $\sqrt{(D + \frac{aA}{\gamma\gamma})}$ et $\sqrt{(D - \frac{aA'}{\delta\delta})}$ adeoque in hocce casu $\sqrt{\frac{D-b}{a}}$